

ECLI:NL:CRVB:2000:AA8869

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	19-10-2000
Datum publicatie	06-12-2000
Zaaknummer	98/5596 AW en 98/5597 AW
Rechtsgebieden	Ambtenarenrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	-
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl TAR 2000/158

Uitspraak

98/5596 AW en 98/5597 AW

UITSpraak

in het geding tussen:

[appellant], wonende te [woonplaats], appellant,

en

de Minister van Verkeer en Waterstaat, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Namens appellant is op bij aanvullend beroepschrift, met bijlagen, aangevoerde gronden, hoger beroep ingesteld tegen de door de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage op 11 juni 1998 onder de nummers AWB 96/4737 AW en 97/1033 AW gegeven uitspraak, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Namens gedaagde is een verweerschrift ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van 7 september 2000. Namens appellant is verschenen mr A.H. Vermeulen, advocaat te Den Haag. Gedaagde heeft zich doen vertegenwoordigen door dr ir F.J.J. Brouwer en N. Stoker, ambtenaren bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat.

II. MOTIVERING

Onder verwijzing naar de aangevallen uitspraak voor een meer uitvoerige weergave van de voor dit geding relevante feiten en omstandigheden volstaat de Raad met de navolgende samenvatting.

Appellant was sedert 1 januari 1990 in dienst bij de [...] Universiteit en gedetacheerd bij de Z Dienst bij het Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat van gedaagdes ministerie. Met ingang van 1 januari 1994 was appellant op grond van artikel 6, tweede lid, aanhef en onder e, van het Algemeen

Rijksambtenarenreglement (ARAR) tijdelijk aangesteld voor de duur van een jaar als adviseur [project] bij de afdeling W van voormelde Z Dienst. Met ingang van 1 januari 1995 was appelland benoemd tot wetenschappelijk projectleider [project] bij de hoofdafdeling V van de Z Dienst. Zijn aanstelling was daarbij gewijzigd in een aanstelling in tijdelijke dienst als bedoeld in artikel 6, tweede lid, aanhef en onder a, van het ARAR, met uitzicht op een vaste aanstelling.

Bij besluit van 23 februari 1996 is appelland met toepassing van artikel 91, eerste lid, aanhef en onder c, van het ARAR in het belang van de dienst geschorst.

Bij afzonderlijke brieven van 9 september 1996 heeft gedaagde het voornemen kenbaar gemaakt om appelland wegens plichtsverzuim te straffen met toepassing van artikel 81, eerste lid, aanhef en onder f, van het ARAR en het dienstverband, met toepassing van het bepaalde in artikel 95, zesde lid, van het ARAR, op zo kort mogelijke termijn tussentijds te beëindigen.

Bij besluiten van 27 september 1996 zijn deze beide voornemens ten uitvoer gelegd, met dien verstande dat het dienstverband is beëindigd per 1 november 1996, onder toekenning van een schadeloosstelling als bedoeld in artikel 95, vijfde lid, van het ARAR.

Na bezwaar zijn deze besluiten gehandhaafd bij besluiten van 4 maart (lees: 24 april) 1996 en 17 december 1996.

Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank de namens appelland daartegen ingestelde beroepen ongegrond verklaard.

De Raad overweegt het volgende.

De schorsing.

Het schorsingsbesluit is gebaseerd op artikel 91, eerste lid, aanhef en onder c, van het ARAR. Volgens deze bepaling kan, onverminderd het bepaalde in artikel 81, eerste lid, aanhef en onder k, van het ARAR, de ambtenaar in zijn ambt worden geschorst wanneer, naar het oordeel van het bevoegde gezag, het belang van de dienst dat vordert. Het gaat hier derhalve om de bevoegdheid van een bestuursorgaan om een ordemaatregel te treffen. Naar vaste jurisprudentie vindt een bestuursorgaan in een hem bekend geworden concrete verdenking van ernstig plichtsverzuim van een ambtenaar waardoor aan diens integriteit moet worden getwijfeld en waardoor het noodzakelijk in de ambtenaar te stellen vertrouwen dermate is geschaad dat het niet aanvaardbaar is dat hij zijn werkzaamheden blijft verrichten, in het algemeen voldoende grond voor het treffen van een ordemaatregel.

Gelet op de bij gedaagde binnengekomen signalen over mogelijke financiële onregelmatigheden bij de afwikkeling van het [...]symposium [symposium], bij welk symposium appelland vanuit zijn functie bij de Z Dienst betrokken is geweest, is de Raad met de rechtbank van oordeel dat gedaagde in redelijkheid ertoe heeft kunnen komen appelland voor de duur van een nader officieel onderzoek te schorsen in het belang van de dienst.

De disciplinaire strafoplegging.

Aan de disciplinaire strafoplegging ligt het standpunt ten grondslag dat appelland zich schuldig heeft gemaakt aan plichtsverzuim, omdat hij zonder geldige reden heeft nagelaten zich te gedragen zoals dat in (soort)gelijke gevallen van een goed ambtenaar mag worden verwacht.

Gelet op het feit dat appelland vanuit zijn ambtelijke functie bij de Z Dienst is gevraagd het penningmeesterschap van het Q (Q) van [symposium] op zich te nemen en dat appelland zijn activiteiten als penningmeester van het Q in werktijd heeft verricht, is de Raad van oordeel dat deze activiteiten en

zijn overige (ambtelijke) werkzaamheden bij de Z Dienst niet los van elkaar kunnen worden gezien. Dat gedaagde genoemde activiteiten als penningmeester heeft betrokken bij de vraag of sprake was van ambtelijk plichtsverzuim acht de Raad dan ook niet onjuist.

Evenals de rechtbank is ook de Raad van oordeel dat gedaagde op goede gronden tot de conclusie is gekomen dat appelland heeft nagelaten zich te gedragen zoals een goed ambtenaar betaamt, zodat sprake is van plichtsverzuim. De Raad acht in dit verband met name van belang dat appelland door zijn eigenmachtig optreden als penningmeester buiten het voltallig bestuur van het Q om op zijn minst de schijn heeft gewekt van onregelmatigheid door via zijn eigen privé-rekening(en) gelden door te willen sluisen voor zaken waaraan geen (bestuurlijke) afspraken ten grondslag lagen.

Gelet op het vorenstaande is de Raad evenals gedaagde van oordeel dat appelland zich schuldig heeft gemaakt aan ontoelaatbaar -als plichtsverzuim aan te merken- gedrag en dat gedaagde deswege bevoegd was appelland te straffen. De aard en de ernst van het door appelland gepleegde plichtsverzuim acht de Raad zodanig dat de opgelegde straf, inhoudende dat voor de tijd van één jaar het salaris van appelland zal worden vastgesteld op een bedrag in de voor hem geldende salarisschaal dat een jaarlijkse periodieke salarisverhoging minder bedraagt dan ingevolge de op de appelland van toepassing zijnde bezoldigingsregeling behoort te gelden, niet als onevenredig kan worden beschouwd.

De tussentijdse beëindiging van het dienstverband per 1 november 1996.

Aan het besluit tot tussentijdse beëindiging van het tijdelijke dienstverband per 1 november 1996 heeft gedaagde ten grondslag gelegd dat appelland niet voldoet en ook niet zal gaan voldoen aan de eisen en verwachtingen, die gedaagde in redelijkheid aan zijn wijze van functioneren mocht stellen. Daarbij heeft gedaagde aangegeven dat het vertrouwen dat hij in appelland als medewerker van de Z Dienst moet hebben, niet langer aanwezig wordt geacht. Hij heeft erop gewezen dat appelland niet langer op adequate wijze namens de dienst als representant kan optreden in de beperkte kring van deskundigen, instituten en bedrijven, welke zich met [werkgebied] bezighouden.

De Raad deelt niet de namens appelland naar voren gebrachte zienswijze dat hetgeen is voorgevallen tijdens zijn penningmeesterschap voor [symposium] niet zou mogen worden meegewogen bij de beslissing over de tussentijdse beëindiging van het dienstverband. De door de onderzoekscommissie geconstateerde financiële onregelmatigheden hebben gedaagde kunnen leiden tot gerechtvaardigde twijfel ten aanzien van de bedoelingen van appelland.

Daarom is ook de Raad, evenals de rechtbank, van oordeel dat gedaagde zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er onvoldoende zekerheid bestaat over de verwachting ten aanzien van de betrouwbaarheid van appelland als ambtenaar in zijn dienst.

Het vorenstaande leidt de Raad tot het oordeel dat de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd. Hij ziet geen aanleiding om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

Beslist wordt als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr H.A.A.G. Vermeulen als voorzitter en mr K. Zeilemaker en mr C.P.J. Goorden als leden, in tegenwoordigheid van mr S.P. Madunic als griffier en in het openbaar uitgesproken op 19 oktober 2000.

(get.) H.A.A.G. Vermeulen.

(get.) S.P. Madunic.

HD

25.09

Q